

عنوان مقاله:

چالش‌های حقوقی و فقهی شناسایی و پذیرش جوینت ونچر قراردادی و قراردادهای عملیاتی مشترک نفتی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 23، شماره 92 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمدعلی بهمنی - استادیار / دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

روح الامین حجتی کرمانی - دانشجوی دکتری حقوق نفت و گاز / دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

امروزه، مشارکت در اجرای عملیات بالادستی نفت و گاز، امری گریزناپذیرست. این مشارکت، می‌تواند در قالب جوینت ونچر شرکتی یا قراردادی صورت گیرد؛ که در نوع اخیر، شخصیت حقوقی مجزایی ایجاد نمی‌شود. شناسایی و پذیرش جوینت ونچر شرکتی در ایران چندان بحث‌انگیز نیست؛ زیرا در قالب شرکت‌های قانونی مشخص (موضوع ماده ۲۰ قانون تجارت) توجیه می‌شود. وانگهی، رویکرد غالب در عملیات بالادستی نفت و گاز، عدم ایجاد شرکت و اتخاذ جوینت ونچر قراردادی است؛ که روابط عرضی شرکای آن، از طریق «قراردادهای عملیاتی مشترک» تنظیم می‌شود. پذیرش جوینت ونچر قراردادی و قراردادهای عملیاتی مشترک در حقوق ایران، به لحاظ عدم تصریح قانونی و اختلاف آرای فقهی (به عنوان مبنای قوانین) با چالش‌هایی جدی روبه‌روست. در مقاله‌ی حاضر، تلاش شده است، این مشارکت‌های رایج نفتی، در پرتوی نهادهای حقوقی شناخته شده و با لحاظ ضرورت‌های اجتماعی تحلیل شوند. بدین منظور، با مطالعه‌ی شرکت‌های عملی و مدنی، امکان تطبیق قراردادهای عملیاتی مشترک و جوینت ونچرهای قراردادی با هریک بررسی و مساله‌ی اعتبار و مشروعیت این قراردادها، تحلیل شده است. هم‌چنین، نشان داده شده که به رغم مشابهت‌هایی که میان مشارکت‌های یاد شده و شرکت عملی وجود دارد، تطبیق مذکور چندان دقیق نیست؛ اما می‌توان این مشارکت‌ها را در مفهوم گسترده‌ی شرکت مدنی تحلیل کرد و معتبر شناخت؛ با آن که قول مشهور فقهی، اقسام شرکت‌های مدنی (جز شرکت اموال) را مطلقاً باطل می‌داند.

کلمات کلیدی:

قراردادهای عملیاتی مشترک، جوینت ونچر قراردادی، شرکت عملی، شرکت مدنی، مذاکره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269504>

